

רעז"י

מסורת הש"ס

(א) לקמן סג; (ב) ג"ז שם
גמין עד; (ג) [עי' רש"י
כמוצות פט; ותוס' ז"צ ז':
ד"ה מר], (ד) לקמן כה,
(ה) [תוספתא פ"ב ע"ט],
(ו) [פ"ח ה"ו],

הגהות הב"ח

(א) גמ' חלל לאר רבנן
שמע מינה פליגי: (ב) שם
ר' מאיר לאמר אסור
עד שיתן: (ג) רש"י
ד"ה וחכמים אומרים אף
זה נודר יכול להמיר
נדרו בעצמו שיכול לומר:
(ד) בר"ג ד"ה כלום וכו'
אסור אם כשזה אמר מפני
כבודי וזה לאמר מפני
כבודי דכ"ע:

גליון הש"ס

גמ' אי רבי אליעזר בן
יעקב זירוזין הוי. קשה לי
למא מיירי במעמיד דבריו
עין ברין לעיל דף כ"א ע"א
וה"ע:

פירוש הרא"ש

יעקב נדרי זירחין הוו. המדיר חברו
שיאכל עמו ואפי' לא חלה מותר:
אלא לאו רבנן היא. ופליגי דלא
הוו נדרי זירחין: לעולם ר"א בן
יעקב היא. ומודה דלאו נדרי זירחין
הוו: מי סברת דאדריה מומנא.
דהיינו נדרי זירחין: לא זמנא הוא
דאדריה למומנא דאמר ליה מומנא
לי בחדך אמר ליה איין נדר זה
קבל עליך וגדר וחלה הוא. המומנא
הא לא חלה הוי נדר גמור: יסר
על בן. על אותו שאמר במשנה אמר
רי"א בן יעקב האומר לחבירו קוים
שאני נהנה לך כו': והלה הפקיד
כנגדו. אף על גב שפירש ליה
הכל ואע"פ שהפקיד כנגדו אף
אלו נדרי זירחין ומותר: ולא
הוו לו חמיס. שיהא נדרי זירחין:

אם אי אתה מתארח אצלי ותא
הקפיד כנגדו "אף אלו נדרי זירוזי"

לא אנטריך וכי האי הוא יכול לומר
הרינו כאלו המקבלנו המירו הגדר ואי
המקבלתי דכיון שאפי' היה מקבל ממנו
למה לי אבל צננו משה כגון שאפי'
הלכת שא"ל. ואיכא מאל דפליג שאפילי
לך ועשית כיון שאינו חושש אם לי
לאו דכס"ד שהמזמן הדיר לזמון דאי
המזמן דאי לא לזמנת לי לא תומיני

[illegible]

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

מו שלא ע"פ חכם שיכול
בך וכך אלא בשביל כבודי:
וכבר הותר הנדר: מני אי
גר זהו כבודי יותר בטל

* קונם שאני נהנה לך אם אי אתה נוטל
 לבנך כור של חטים ושתי חביות של יין הרי
 זה יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם
 שיכול לומר לו כלום אמרת אלא בשביל
 כבודי זה הוא כבודי טעמא דאמר זה הוא
 כבודי הא לאו הכי נדר הוא מני אי רבי
 אליעזר בן יעקב נדרי זירוזין הוי אלא א⁶
 שמע מינה פליגי רבנן עליה לעולם רבי
 אליעזר בן יעקב היא ומודה רבי אליעזר בן
 יעקב בהאי דנדרא הוי דאמר ליה לא
 כלבא אנא דמיתהנינא מינד ולא מיתהנית
 מינאי ת"ש⁷ האומר לחבירו קונם שאתה
 נהנית לי אם אי אתה נותן לבני כור של
 חטים ושתי חביות של יין ר' מאיר אומר ו⁸
 עד שיתן וחכ"א ב"אף זה יכול להתיר את
 נדרו שלא על פי חכם שיכול לומר הרני
 כאילו התקבלתי טעמא דאמר הרני כאילו
 התקבלתי הא לאו הכי נדר הוא מני אי ר'
 אליעזר בן יעקב נדרי זירוזין הוי אלא לא
 רבנן ופליגי לא לעולם רבי אליעזר בן יעקב
 ומודה רבי אליעזר בהאי דנדרא הוי משום
 דאמר ליה לאו מלכא אנא דמהנינא לך
 ואת לא מהנית לי אמר ליה מר קשישא
 בריה דרב חסדא לרב אשי א"ש⁹ נדרי
 אונסין הדירו חבירו שיאכל אצלו וחלה הוא
 או חלה בנו או שעכבו נהר הא לאו הכי נדר
 הוא מני אי רבי אליעזר בן יעקב זירוזין הוי
 אלא לאו רבנן ופליגי לעולם ר"א בן יעקב
 ומי סברת דאדריה מזומנא לזמינא לא
 דזמינא אדריה למזומנא דאמר ליה מזומנת
 לי למעודתיך א"ל אין נדר זה עליך ונדר
 וחלה הוא או שחלה בנו או שעכבו נהר הרי
 אלו נדרי אונסין ת"ש יתר על כן אמר ר"א
 בן יעקב האומר לחבירו קונם שאני נהנה לך
 ל עמי פת חמה ותשתה עמי כוס חמין והלה
 לא הודו לו חכמים מאי לא הודו לו חכמים לאו
 דאפילו

אבל אין הענים סמוכים על שולחן אציהם הוי איפצ'ל
אמר האב בן אין דבדצרו כלום. וכתב הרשב"א ז"ל דדוקא
היה יכול להחזיר לו חף מעכשיו יכול לומר הריני כחלי-
נכסי אסורין עליך אם חלק למקום פלוני לא שייך למ-
בענין זה יכול לומר בן שאותו תנאי עצמו לא אמרו מתת-
הם לא ילך כבר נשלים ראונו: מי סברת דאדריה מומנ-
אס' אפי' בלא אונס שרי דנדרי זרחין או אלף מילא אדר-
לסעודתך א"ל אין כלומר בן אומיך דדו וז' עליך למי-
אך טעמא דחלה הוא הלא לאו הדרה הוי דליבן למימ-
ר: יתר ע"כ אר"א בן יעקב. האי דאמר יתר ע"כ משום
עצמו אם לא ירצה לקבל ממנו הגהה זו ומ"ה איכא למי-
זיין השתא דמאי דחזיון לעיל דלפילו רבצ"י מודה כל ה-
פירושא דכתבינן לעיל דטעמא דלאו כלבא אנה משום דמ-
לא חיישין לטעמא דלאו כלבא אנה דהא כיון דמתנה
בן דמיחיד דאמר פת חמה וכוס על חמין דווקא נדר ולא
מיעקרא דכל היכא דאיכא למימר לאו כלבא אנה דהיינו
יחיד דלגבי דבנא בלתי חמיה לא. ואיכא נסחי דגרסי דהו

ר"ז כד.

מה שאני נהנה משלך: כלום אמרת
על ידך בפני הצביות שיראו שאני
אני רואה לקבל: ואמרין בירושלמי
דרכי מאיר דפליג באידך ברייתא
דמייתין בסמוך פליג נמי בהא
ומפרש התם במאי פליגי דגרסינן

מוסף רש"י

והו כבודי. שלא אטול
ממך (לקמן ט:). קיום
שואחה נענה לי קום
תהא עבד כל הנהא
ממה (רש"י טז:).
אף זה. אלא הוה הוה
יכול להטריד מאלו כל
שאלה הברת חסם, ואומר
לי הריי כללוי תהקבלתי
(שם) ואמר לי הריי
הריי כללוי תהקבלתי מה
ממך (לקמן ט:).
בדק קישא. שני צנים שין
לרב סמא וסם צנים שין
אלא שהעיד קורין לו מר
שפיעא ולצריי קורין לו מר
עוקא (כתובות ט:).
ויחלה הוא. תמירי. (לקמן
יב:).

תוספות

[illegible]